

Luzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trslan

Kouzelná Vřída o Vánocích

čte ní
pro
první
ky

bambóok

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambóok®

Lurana Pospíšilová
ilustroval Drahošir Trštan

Kouzelná Vřída o Vánocích

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA O VÁNOCÍCH

Vydala GRADA Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 7781. publikaci

Ilustrace Drahomír Trst'án

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2020

Výtiskla tiskárna TNM PRINT, s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2020

Cover Illustration © Drahomír Trst'án, 2020

ISBN 978-80-271-1899-1 (pdf)

ISBN 978-80-271-1799-4 (print)

Obsah

Předmluva	7
Vánoční přání	9
Představa	13
Advent	17
Něco vyrobíme	21
Dárek pro vílu	25
Svačina	29
To se musí vypátrat!	33
Kdo to byl?	37
Hodina pečení	41
Asi je kouzelné!	45
Stromeček	49
Ozdoby	53
Svítil!	57
Překvapení	61
Vánoce doma	65
Vánoce v kouzelné třídě	69

Předmluva

Vánoce jsou kouzelné už samy o sobě. A co teprve, když je zažijete v kouzelné třídě s paní učitelkou Jasmínou Bílou, kouzelnou vílou!

Vyprávěli jsme už mnoho příhod o tom, jak byly děti v muzeu nebo v zoo, ale o Vánocích jsme se ještě nezmínili. A tak bychom to teď chtěli napravit.

Pokud se chcete dozvědět, jak se slaví Vánoce v kouzelné třídě, pak nezbývá, než se pustit do čtení.

Vánoční přání

„Brzy budou Vánoce,“ oznámila dětem v prosinci paní učitelka Jasmína Bílá, „je nejvyšší čas se na ně připravit. Nachystejte si barevné papíry, tužku a lepidlo.“

Ve třídě to zašumělo. Adélka s Maruškou se na sebe významně podívaly. Tušily, že přijde na řadu nějaké to čarování.

„Já lepidlo nemám,“ přihlásil se Patrik. Minule si ho odnesl ze školy domů. Chtěl slepit papírový model autíčka, který si vystříhl z časopisu. Pak ho ale zapomněl donést zpátky do školy.

„Opravdu?“ zeptala se s úsměvem na tváři paní učitelka.

Patrik chtěl přikývnout, ale vtom se zarazil. Na lavici se mu objevilo lepidlo, které tam ještě před chvílí rozhodně nebylo.

„Rodiče jistě potěší, když dostanou krásná vánoční přání, která sami vyrobíte,“ řekla žákům paní učitelka a rozdala jim tvrdé papíry, které měli za úkol přehnout na půl.

Pak z barevných papírů děti vystřihovaly stromečky, baňky a dárečky, aby jimi přední stranu hezky nazdobily. Jasmína je vůbec nemusela pobízet, aby si daly záležet. Práce jim šla hezky od ruky. I zlobivci Standa Horák a René Stojka byli tak zabraní do práce, že na nějaké lumpárny neměli ani pomyslení.

Ke konci hodiny měli všichni přáníčko hezky nazdobené. Zbývalo jen do něj vepsat přání. Paní učitelka napsala na tabuli:

*Kouzelné Vánoce
se spoustou
překvapení
přeje*

„Tady máte vzor. Přepište si ho do svého
přáníčka, sem na pravou stranu,“ řekla
paní učitelka a názorně to dětem ukázala.
„A nezapomeňte si dole nechat místo pro svůj
podpis,“ dodala ještě pro jistotu.

Když měly děti hotovo, požádala je, aby svá
přáníčka zavřely a nechaly ležet na lavicích. Pak
zazvonilo na přestávku a paní učitelka odešla
do kabinetu. Někdo se protáhl, někdo se pustil
do svačiny. Petříčka s Adélkou a Maruškou si
chtěly svá přání vzájemně ukázat. Petříčka vzala
do rukou Adélčino přání, rozevřela ho a třídou
se rozezněla koleda. Polekala se a přání rychle
zavřela. Když ho otevřela podruhé, ozvala se
jiná vánoční píseň.

„Páni!“ vykřikl obdivně Jirka a hned zkoušel,
jestli to umí i jeho přáníčko. Umělo. A dokázala
to všechna přání, která děti vyrobily. To budou
rodiče koukat, až kouzelná přáníčka dostanou!

Představa

Při vyučování musí být klid. Aby děti nelákalo svá přání stále otevírat, paní učitelka je posbírala a dala na hromádku k sobě na stůl.

„Až nastane správný čas, odnesete si je domů,“ řekla dětem a pak se věnovala výuce počítání. Díky kouzelné křídě bylo počítání na tabuli hračka. Kdo ji měl v ruce, neudělal nikdy žádnou chybu. Když si děti dostatečně procvičily sčítání i odčítání a každý se u tabule vystřídal nejméně třikrát, víla usoudila, že si všichni zaslouží odpočinek.

„Teď se pohodlně posad'te a zavřete oči,“ vybídla své žáky. „Určitě jste někdy psali dopis Ježíškovi.“

„Já jsem ho psal zrovna včera!“ vykřikl Jenda, a přitom otevřel oči.

„Já taky,“ přidala se Lucka.

„My teď dopis psát nebudeme. Uděláme něco docela jiného. Zkuste si to, co si přejete, jen představit. Nikomu nic neříkejte, nic nepište, nic nemalujte. Není to úplně jednoduché, ale vy to určitě zvládnete,“ povzbudila své žáky víla Jasmína.

Celá třída najednou ztichla. Děti měly zavřené oči a usilovně se snažily představit si dárky, které by je nejvíce potěšily. Kdyby teď do třídy kdokoli vešel, třeba pan ředitel, připadal by si jako v pohádce o Šípkové Růžence. Všichni žáci vypadali, jako kdyby spali.

I Maruška měla pocit, že jí ztěžkla víčka. Nemohla oči otevřít. Zdálo se jí, že má kolem hlavy teplou, příjemnou mlhu. V tu chvíli se jí její představa ukázala tak jasně, jako kdyby se na ni dívala. Přitom měla oči stále zavřené. Maruška myslela na klavír. Rodiče jí ho nechtěli koupit, protože byl moc drahý, a také se báli,

že se do jejich bytu nevejde. Adélka si zase vysnila kadeřnickou sadu s hřebeny, kartáči a fénem. René by chtěl kolo a Standa buben s paličkami. Každý po něčem toužil, ale nikdo netušil, že se všechna přání vznášejí nad jejich hlavami. Viděla je jen víla Jasmína. Pečlivě si je prohlédla a zapamatovala. Teprve pak děti požádala, aby zase otevřely oči. Bylo to právě včas, protože zvonek oznámil přestávku.

Advent

„Advent je sváteční doba. Trvá čtyři týdny před Štědrým dnem,“ vysvětlila dětem další hodinu paní učitelka.

„Co je to štědrý?!“ vykřiknul bez přihlášení Standa Horák. Když si to uvědomil, jen se usmál, místo aby se styděl.

Víla Jasmína ale byla shovívavá. Na Standu se nezlobila a pustila se do dalšího vysvětlování: „Slovo štědrý jste někdy možná slyšeli. Je opakem slova lakomý. Kdo je lakomý, nechce nikomu nic dát. Kdo je štědrý, ten naopak dárky rozdává rád. A o Štědrém večeru každý najde pod stromečkem nějaký dárek.“

„Aha,“ pochopil konečně Standa i další děti, které to také nevěděly a styděly se zeptat.

„Že je štědrý Ježíšek, to si umím představit. Ale večer? Není to přece živá bytost!“ vrtalo hlavou Jindrovi.

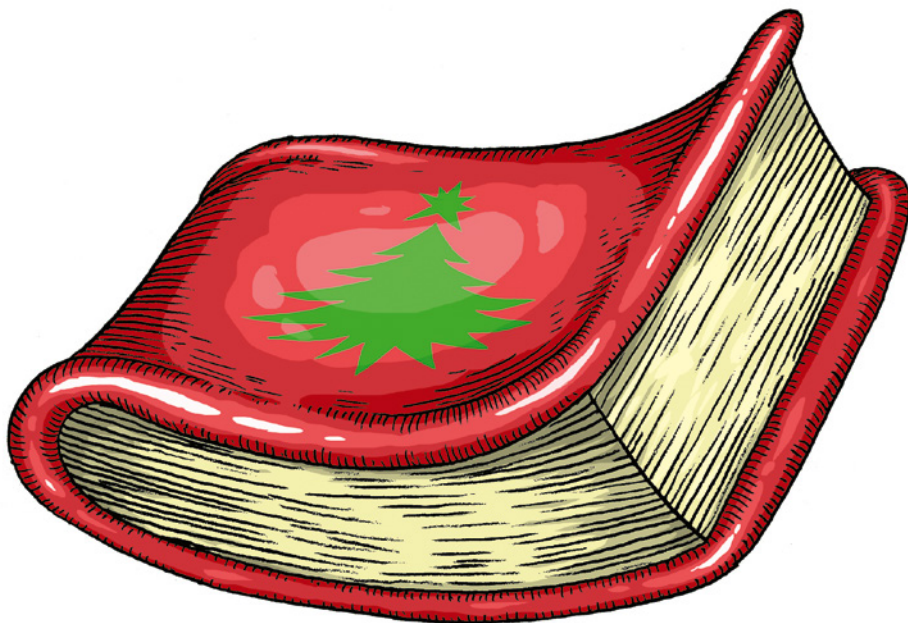
„Narozeniny i svátek slavíme každý v jiný den. Ale tento večer je jediným v roce, kdy všichni lidé dostávají dárky. Proto se té události říká Štědrý večer,“ osvětlila dětem Jasmína Bílá. Vysvětlila to tak srozumitelně, že teď už to pochopili úplně všichni.

„A čtyři týdny před Vánocemi jsou ve znamení vánočních příprav. Je to doba adventu,“ doplnila ještě.

„Já jsem včera dostal adventní kalendář,“ pochlubil se před ostatními Lukáš.

René Stojka se podívil: „Co to je?“

Lukáš to spolužákovi objasnil: „V adventním kalendáři jsou okénka s čísly od jedné do dvaceti čtyř. To proto, že Vánoce jsou dvacátého čtvrtého. A každý den můžu otevřít

jedno okénko, pod kterým něco najdu. Většinou je to malá čokoládka.“

„Víte co? Mohli bychom si čekání na Vánoce zkrátit pohádkami. Každý den vám přečtu jednu. Co říkáte?“ navrhla paní učitelka.

„Jo! Ano! Jupí! Hurá!“ ozývalo se z lavic. Pohádky mají rády snad všechny děti. Nikdo si ani nevšiml, odkud se najednou vzala kniha, kterou paní učitelka držela v ruce. Když se třída utišila, pustila se do čtení.

